

πῆρχε θυσιαστήριον ἔχον ἄνωθεν μέγαν σταυρόν, καὶ πρὸς ἀριστεράν ἀντὶ τῆς θυρίδος ὅθεν ἐξήρχετο ἡ ἄγνωστος ὅπως ἔλθῃ εἰς προὔπαντήσιν του, ὑπῆρχε κλίμαξ κατερχομένη εἰς ὑπόγειον. Ὁ ἱερώνυμος ὀπισθοχωρεῖ ἐκπληκτος, διότι ψυχρὰ πνοὴ θανάτου θαυπεύει τὸ πρόσωπόν του. Ἐκπέμπει κραυγὴν τρόμου καὶ μὲ ἀνωρθωμένους τρίχας φεύγει διὰ μέσου τῶν ἐρήμων δωματίων. Ἡ τύψις τοῦ συνειδότος καὶ ὁ φόβος τὸν καταλαμβάνουσι «*Δὲς ἐπίορχε*» φωνὴ τις τρομερὰ πλησσει τὰ ὦτά του. Νομίζει ὅτι τὸν καταδιώκουσιν, ὅτι ἀκούει βήματα ὀπισθέν του, καὶ αἰσθάνεται περὶ τὸν τράχηλόν του παγετῶδη πνοήν. Τὸ λογικόν του πλανᾶται, ἐξέρχεται δρομαίως καὶ ἐπανερχεται ὡς φρενιτιῶν εἰς Νεάπολιν.

Ἡ φρίκη τὸν παρακολουθεῖ· αὐτὸς δὲ ὅστις οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς ἐκκλησίαν εἰμὴ διὰ νὰ ἴδῃ ὡραίας γυναικας καὶ ἀκούσῃ μουσικὴν, καταφεύγει ἐν τῇ πρώτῃ ἣν ἀπήντησεν, ἐλπίζων ὅτι τὰ φαντάσματα, ἅτινα τὸν παρακολουθοῦσι, δὲν θὰ τολμήσωσι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν ἱερόν τοῦτον τόπον.

Ὁ ναὸς ἦτον ἐστρωμένος κατὰμαυρα, τὰ κηρία ἐφώτιζον ὡχρῶς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, ἐν μέσῳ δὲ τοῦ χοροῦ ἔκειτο φέρετρον κεκαλυμμένον μὲ μέλαν ἐπίχροκον ὕφασμα, κεκοσμημένον μὲ πολυτελεῖ οἰκόσημα, καὶ πέριξ ἔχον πολυαρίθμους λαμπάδας. Οἱ περικυκλοῦντες τὸ φέρετρον ἱερεῖς ἐρράντιζον αὐτὸ δι' ἁγιασμοῦ καὶ ἔψαλλον τὴν νεκρικὴν ἀκολουθίαν. Ὁ ἱερώνυμος ἐξεπλάγῃ δι' ὅ, τι ἐβλεπε, διότι δὲν ἦτο ὥρα καθ' ἣν συνήθως ἐψάλλοντο νεκρικαὶ ἀκολουθίαι, ἐθεώρησεν ὅθεν πέριξ αὐτοῦ καὶ ἀνεγνώρισε τὴν ἐκκλησίαν, ἐν ἣ τὸ πρῶτον συνήντησε τὴν φρικτῶδη ἄγνωστον. Ἐπλησίασε μετὰ διπλάσιας ταραχῆς, καὶ ἰδὼν τὰ οἰκόσημα τοῦ φερέτρου ἠπόρησε, διότι ἦσαν τὰ τῆς οἰκογενείας του. «*Φιορίλλα*» ἀνέκραξε φωνὴ τις ἐνδόμυχος, ἀλλὰ τὸ φέρετρον δὲν ἦτο γυναικός· ἀπευθυνθεὶς λοιπὸν πρὸς τινὰ τῶν ἱερέων,
— Τίνα κηδεύετε, πάτερ; τῷ εἶπε·
— Τὸν μαρκήσιον ἱερώνυμον Κοσέντσα, τῷ ἀπεκρίθη φωνὴ πενήτιμος ὁ ἱερεὺς· τοῦτο ἀκούσας ὁ ἱερώνυμος ἔπεσεν ἀναίσθητος.

Ὅτε συνῆλθεν εἰς ἑαυτὸν ἔκειτο κλινήρης ἐν τῷ δωματίῳ του. Εὐρόντες τινὲς τῶν γνωρίων του αὐτὸν λυποθυμημένον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τὸν μετέφερον εἰς τὸ μέγαρόν του, ὅπου ἔσπευσαν οἱ ὑπηρέται του καὶ ὁ ἱατρός του περὶ αὐτὸν, τεθλιμμένοι καὶ ἀνήσυχοι, διότι πολλὰ ὥραι εἶχον πα-

ρέλθῃ χωρὶς ἐκεῖνος νὰ συνέλθῃ· σχεδὸν δὲ εἶχον ἀπωλέσει τὴν ἐλπίδα νὰ τὸν ζωογονήσωσιν. Ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐθεώρησε περὶ αὐτοῦ, νομίζων ὅτι ἐξήρχετο ἀπὸ κόσμου σκοτεινοῦ καὶ πλήρους φρικτῶδων μυστηρίων. Αἰσθανόμενος δὲ μεγίστην ἀδυναμίαν, καὶ ἐν ἐκλυτικῇ καταστάσει διατελῶν, προσεκάλεσεν ἱερεῖα ὅπως ἐξομολογηθῇ, καὶ τὸν συμβολαιογράφον του ὅπως κάμῃ τὴν διαθήκην του.

Ἐν περιπτώσει θανάτου ἄνευ τέκνων κατέστησε τὸν Εὐτύχιον κληρονόμον τοῦ μεγαλητέρου τῆς περιουσίας του μέρους. Καὶ τῷ ἄφησε μὲν πολλὰ, ἀλλ' ἡ δυστυχία τὴν ὁποίαν τῷ εἶχε προξενήσει δὲν ἐπανωρθοῦτο διὰ θησαυρῶν. Ἀντήμειψε γενναίως τοὺς ὑπηρέτας του, καὶ μία τῶν τελευταίων θελήσεών του ἦτο, ἂν ἡ οἰκογένεια τοῦ πρίγγιπος τοῦ Σαλέρνου συγκατένευε, νὰ ἐκθάψωσι τὰ ὀστέα τῆς κομίσσης Βικτωρίας, ἐνταφιασθείσης πρὸ τινων ἐτῶν ἐν τοῖς οἰκογενειακοῖς μνημείοις τοῦ Σαλέρνου, ἐν τῇ ἐπαύλει αὐτοῦ, καὶ νὰ ἀποθέσωσιν αὐτὰ πλησίον του εἰς τὸν τάφον τῆς οἰκογενείας του. Ἡ διάταξις αὕτη ἐξεπληρώθη καὶ οὕτω μετὰ τὸν θάνατόν του ἐτελέσθη ἡ ἔνωσις, τὴν ὁποίαν δις ζῶν ἀπέκρουσεν.

Ἐξέπνευσε τὸ αὐτὸ ἐσπέρας, ἀφοῦ ἐξομολογήθη εἰς τὸν πνευματικὸν αὐτοῦ πατέρα τὰς τύψεις τοῦ συνειδότος του, καὶ ἐδιηγῆθη εἰς αὐτὸν τὰς τρομερὰς περιστάσεις, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἐλειποθύμηνεν εἰς τὸν ναόν.

Τὸν ἐνεταφίασαν δύο ἡμέρας μετὰ τὴν Φιορίλλαν, καὶ ὁ Εὐτύχιος ἀπαρამύθητος ἠκολούθησε τὴν κηδεῖαν του. Τὰ ἀγαθὰ ἅτινα ἀποθήσκατο ὁ ἱερώνυμος τῷ ἄφησε διὰ τῆς διαθήκης του, οὐδόλως τὸν ἀπεζημίωσαν δι' ὅ, τι εἶχεν ἀπωλέσει·
[Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ].

ΑΓΓΛΟΛΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ.

(Συνέχεια, ἴδε φυλλάδιον 21).

Ὁ Λάσσεν διοικητὴς τοῦ Προβέστεν, ὁ κατέχων τὸ ἄκρον τῆς μεσημβρινῆς γραμμῆς ἡγωνίσθη μετὰ ἡρωϊκῆς ἀνδρείας. Ὁ Νέλσον αἰσθανόμενος μεγάλως, ὅτι ἦτο σπουδαϊότατον ν' ἀποστερήσῃ τὴν Δανικὴν γραμμὴν τῆς ὑποστηρίξεως τῶν κανονοστοιχιῶν τῆς νήσου Ἀμάξ, διεύθυνε 4 πλοῖα κατὰ τοῦ Προβέστεν. Ὁ Λάσσεν ἀντέστη ἀμυνόμενος ἕως οὗ ἐφονεύθησαν πεντακόσιοι πυροβολισταὶ ἐκ τῶν ἐξακοσίων τοὺς ὁποίους εἶχεν, ἔπειτα ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν μετὰ τῶν 400,

οἵτινες τῷ ἐναπέμειναν διὰ τὴν διαφύγην τὸν δια-
τῆς φλογὸς θάνατον τοῦ καιομένου αὐτοῦ πλοίου.
ὅθεν κατῴρθωσε νὰ μὴ καταβιβάσῃ τὴν σημαίαν
του εἰς σημεῖον ἡττης. Ὁ Νέλσων τότε διεύθυνε
πάσας τὰς προσπάθειάς του κατὰ τῶν ἄλλων ἰσο-
πέδων πλοίων καὶ κατῴρθωτε νὰ κυριεύσῃ πολλὰ
τούτων· πρὸς δὲ τὸ ἕτερον ἄκρον τῆς γραμμῆς
οἱ ἄγγλοι εἶχον μόνον φρεγάτας ἢ ἀντιτάξωσι
κατὰ τῶν κανονοστοιχιῶν τῶν Τριῶν Στεμμάτων,
τῶν ὁποίων τὸ πῦρ ἦτο ἐκ τῶν μάλλον θανατη-
φόρων. Ὁ Πάρκερ βλέπων τὴν ἀντίστασιν τῶν
Δανῶν καὶ φοβούμενος μήποτε τὰ ἀγγλικά πλοῖα
διαμείνωσιν ἐκτεθειμένα ἐπὶ τῶν ἀβαθῶν ὑδάτων,
διέταξε νὰ παύσῃ ἡ ναυμαχία. Ὁ Νέλσων παρατη-
ρήσας τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἱστοῦ τοῦ
Πάρκερ, ἔδειξεν εὐγενῆ ἀγανάκτησιν· ἐστερημέ-
νος δὲ ὢν τῆς χρήσεως τοῦ ἐτέρου τῶν ὀφθαλμῶν
ἔδραξε τὸ τηλεσκοπίον, τὸ ὁποῖον ἔθεσεν ἐπὶ τοῦ
βεβλαμμένου ὀφθαλμοῦ καὶ εἶπεν ἀπαράχω, «δὲν
βλέπω τὰ σημεῖα τοῦ Πάρκερ,» καὶ διέταξε νὰ
ἐξακολουθήσῃ ἡ μάχη μέχρι θανάτου. Ἡ πράξις
αὕτη ἦτο εὐγενὴς ἀσυνεσία, τὴν ὁποίαν ἐβρά-
βευσεν, ὡς συμβαίνει πάντοτε εἰς τὴν τολμηρὰν
ἀφροσύνην, ἡ εὐτυχὴς ἐπιτυχία.

Τὰ ἰσοδαφῆ πλοῖα τῶν Δανῶν, μὴ δυνάμενα
νὰ κινηθῶσι διὰ τὴν ζητήσωσιν ὑποστήριξιν εἰς τὰς
ἐπὶ τῆς ξηρᾶς κανονοστοιχίας, ἐξετέθησαν εἰς τὸ
καταστρεπτικὸν πῦρ τοῦ ἐχθροῦ. Τὸ Δανβρόγ ἐτι-
νάχθη εἰς τὸν ἀέρα μετ' τρομακτικὸν πάταγον, πολλὰ
ἄλλα ἦσαν ἀπεσκευασμένα καὶ παρεξτερέποντο ἤδη
ἀφ' οὗ ἀπώλεσαν μέγαν ἀριθμὸν ἀνθρώπων. Ἀλλ' οἱ
ἄγγλοι δὲν ἦσαν καὶ αὐτοὶ εἰς καλεϊτέρην κατά-
στασιν· διέτρεχον τὸν μέγιστον κίνδυνον. Τὸν Νέλ-
σωνα προσπαθοῦντα νὰ κυριεύσῃ τὰ Δανικά πλοῖα,
τὰ ὁποῖα κατεβίβασαν τὴν σημαίαν των, ἀπε-
δέχθησαν πολλὰ καταστρεπτικὰ ἐκπυροσοκροτή-
σεις ἐκ τῶν κανονοστοιχιῶν τῆς νήσου Ἀμά. Κατὰ
τὸ κίνημα τοῦτο δύο ἢ τρία ἐκ τῶν
πλοίων αὐτοῦ δὲν ἠδύναντο σχεδὸν νὰ κινηθῶ-
σι· πρὸς δὲ τὸ μέρος τῶν Τριῶν Στεμμάτων ὁ ἄγ-
γλος πλοίαρχος Ρίον ὑποχρεωθεὶς ν' ἀπομακρυνθῇ
διεκρότη ὑπὸ σφαιροβόλου εἰς δύο· ὁ δὲ Νέλσων καὶ
τοὶ ἡττηθεῖς σχεδὸν οὐδόλως διαταράχθη· συνέλαβε
μάλις τὴν ἰδέαν νὰ στείλῃ κήρυκα εἰς τὸν πρίγ-
κηπα τῆς Δανίας, ὅστις εὕρισκετο εἰς μίαν τῶν
κανονοστοιχιῶν κατὰ τὴν φρικτὴν ἐκείνην στιγ-
μήν. Παρήγγειλε δὲ εἰς αὐτὸν, ὅτι ἂν δὲν πε-
ριέστελλον τὸ πῦρ, τὸ κωλύον αὐτὸν νὰ παραλάβῃ
τὰς λείας του, ἤθελε τινάζει αὐτάς εἰς τὸν ἀέρα

μετὰ τῶν πληρωμάτων αὐτῶν· ὅτι οἱ ἄγγλοι ἦ-
σαν ἀδελφοὶ τῶν Δανῶν, ὅτι ἀρκετὰ ἐπολέμησαν
πρὸς ἀλλήλους καὶ ὅτι δὲν ἦτο πρέπον νὰ κατα-
στραφῶσιν.

Ὁ πρίγκηψ διαταραχθεὶς πρὸς τὸ φρικτὸς
τοῦτο θέαμα καὶ φοβούμενος διὰ τὴν πόλιν Κο-
πενάγην διέταξε νὰ παύσῃ τὸ πῦρ, ἀλλὰ τοῦτο
ἦτο μέγα ἀμάρτημα διότι ὀλίγας στιγμὰς προσέ-
τι καὶ ὁ στόλος τοῦ Νέλσωνος, ὃν ἤδη εἰς ἀθλίαν
κατάστασιν, ἤθελεν ὑποχρεωθῇ ν' ἀποχωρήσῃ
σχεδὸν ἡμικατεστραμμένος.

Εἰδὸς τι διαπραγματεύσεως ἤρχισεν ἐκ τοῦ ὁ-
ποίου ὠφελήθη μάλιστα ὁ Νέλσων ὅπως ἐγκατα-
λείψῃ τὴν γραμμὴν τῆς αὐθορμήσεως. Ἐν ᾧ δὲ
ἀπεσύρετο τρία ἐκ τῶν πλοίων του ἐκάθησαν μὴ
δυνάμενα πλέον νὰ κινηθῶσι. Τὴν ἐπαύριον ὁ
Νέλσων καὶ ὁ Πάρκερ μετὰ μεγάλης προσπάθειας
ἤρχισαν νέαν διαπραγματεύσιν μετὰ τῶν Δανῶν
ἐπὶ σκοπῷ νὰ κατορθώσωσιν ἀνακωχὴν ὀπλων,
τῆς ὁποίας εἶχον ἐπίσης ἀνάγκην ὡς οἱ Δανοὶ,
διότι εἶχον χιλίους διακοσίους ἀνθρώπους φονευ-
μένους ἢ πληγωμένους καὶ ἐξ πλοῖα εἰς ἀθλιεστά-
την κατάστασιν, ἡ δὲ ζημία τῶν Δανῶν δὲν ἦτο
πολὺ ἀνωτέρα, ἀλλὰ μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν
κινήτων κανονοστοιχιῶν τὸ κάτω μέρος τῆς πό-
λεως, τὸ ὁποῖον καταβρέχεται ὑπὸ τῆς θαλάσ-
σης, ἦτο ἐκτεθειμένον εἰς τὸν σφαιροβολισμόν.
ἐφοβοῦντο πρὸ πάντων διὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο εἰς τὸ
ὁποῖον ἦσαν τὰ πολεμικά των πλοῖα, ἅτινα
εὕρισκόμενα ἀκίνητα καὶ πεπυκνωμένα ἐντὸς τοῦ
λιμένος ἠδύναντο νὰ γείνωσι παρανάλωμα τοῦ
πυρὸς μέχρι τοῦ τελευταίου. Κατ' ἐκείνην τὴν
στιγμὴν δυσανασχετοῦντες οἱ Δανοὶ ἐκ τῶν παθη-
μάτων καὶ τῶν κινδύνων αὐτῶν ἐμέμφοντο τοὺς
συμμάχους χωρὶς νὰ ὑπολογίσωσι τὰς δυσχερείας
αἵτινες ἐμπόδισαν τούτους νὰ σπεύσωσιν εἰς βοή-
θειάν των ὑπὸ τὰ τείχη τῆς Κοπενάγης.

Οἱ ἐναντίοι ἄνεμοι, οἱ παγετοὶ, τὸ βραχὺ τοῦ
χρόνου ἐμπόδισαν τοὺς Σουηδοὺς καὶ τοὺς Ρώσ-
ους χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἔλλαξις ἐκ μέρους των.
Εἶναι ἀληθὲς ὅτι, ἤρχοντο μετὰ τῶν εἰκοσιν αὐ-
τῶν πλοίων διὰ νὰ ἐνωθῶσι πρὸς τὸν Δανικὸν
στόλον. Ὁ Νέλσων ἀπετύγχανε βεβαίως κατὰ τὴν
τολμηρὰν αὐτοῦ ἐπιχείρησιν καὶ τὰ δικαιώματα
τῆς ναυτικῆς οὐδετερότητος ἤθελον θριαμβεύσει
κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

Ὁ Πάρκερ ὅστις ἐφοβήθη κατ' ἀρχὰς τὰς συ-
νεπείας τοῦ τολμήματος τοῦ Νέλσωνος κατὰ τὴν
ναυμαχίαν τῆς δευτέρας ἀπριλίου, ἔκρινεν ἤδη ἂ-

κριβῶς περὶ τῶν Δανῶν καὶ ἔσπευδε νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῶν συνεπειῶν τῆς συγκροτηθείσης μάχης· ὅθεν ἤθελε νὰ ἐξέλθωσιν οἱ Δανοὶ ἐκ τῆς ὁμοσπονδίας τῶν οὐδετέρων, ν' ἀνοίξωσι τοὺν λιμένας των εἰς τοὺς ἄγγλους καὶ νὰ δεχθῶσι προσέτι ἀγγλικὴν δύναμιν ἐπὶ λόγῳ ἀσφαλείας κατὰ τῆς ἀγανακτήσεως τῶν συμμάχων αὐτῶν· ὁ Νέλσων ἐτόλμησε ν' ἀποβῇ εἰς τὴν γῆν τὴν τρίτην ἀπριλίου ἵνα προτείνῃ ὁ ἴδιος εἰς τὸν βασιλόπαιδα τὰς προτάσεις ταύτας, ὅθεν μετέβη εἰς Κοπενάγην ἐντὸς μικρᾶς λέμβου καὶ ἤκουσε τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν καὶ τοὺς γογγυσμοὺς τοῦ ἀνδρείου Δανικοῦ λαοῦ, φρυάττοντες πρὸς τὴν θέαν τοῦ Νέλσωνος, καὶ εὔρε τὸν Πρίγκηπα ἄκαμπτον, ἐν ᾧ τὴν προτεραίαν ἐφάνη τοσοῦτον ἔντρομος ἐκ τοῦ κινδύνου, τὸν ὁποῖον διέτρεχεν ἡ Κοπενάγη, ὥστε διέταξε νὰ παύσῃ ὁ πυροβολισμὸς, ἀλλ' ἤδη δὲν ἠθέλησε παντάπασιν νὰ συναινέσῃ εἰς τὴν αἰσχροὴν λειποταξίαν τὴν ὁποίαν ἐπρότειναν εἰς αὐτόν. Ὅθεν ἀπεκρίθη ὅτι ἦτο ἕτοιμος νὰ ἐνταφιασθῇ μᾶλλον ὑπὸ τὴν τέφραν τῆς πρωτεύουσας παρὰ νὰ προδώσῃ τὸν κοινὸν ἀγῶνα.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο οἱ Δανοὶ βλέποντες ἑαυτοὺς ἐκτεθειμένους εἰς τὸν κίνδυνον δευτέρας μάχης ἐπελήφθησαν τοῦ ἔργου μετὰ μεγίστου ζήλου, κατέστησαν ἔτι τρομακτικωτέραν τὴν κανονοστοιχίαν τῶν Τριῶν Στεμμάτων, περιέβαλον διὰ τηλεβόλων τὴν νῆσον Ἀμάκ καὶ τὸ κάτω μέρος τῆς πόλεως· ἀπήγαγον τὰ πλοῖα αὐτῶν περὶ τῶν ὁποίων ἦσαν εἰς μεγίστην ἀνησυχίαν, εἰς τοὺς μᾶλλον μεμακρυσμένους λιμένας, ἐκάλυψαν αὐτὰ μὲ ἄχυρον διὰ νὰ τὰ προφυλάξωσι κατὰ τοῦ πυρὸς καὶ ἤρχισαν νὰ ἐνθαρρύνωνται ἔτι μᾶλλον βλέποντες τοὺς Ἄγγλους διστάζοντας διὰ νὰ ἐπαναρχίσωσι τὴν φοβεράν πάλην. Ἄπας ὁ λαὸς συνηθροίσθη καὶ περιεφέρετο ἔνοπλος· μέρος δὲ κατεγίνετο, προετοιμάζον τὰ μέσα δι' ὧν ἠδύνατο νὰ σῶσῃ τὴν πυρκαϊάν.

Τελευταῖον, μετὰ πέντε ἡμερῶν προσδοκίαν, ὁ Νέλσων ἐπανῆλθεν εἰς Κοπενάγην, παρὰ τὰς ἀπειλητικὰς διαθέσεις τοῦ Δανικοῦ λαοῦ· ἡ συζήτησις ἐγένετο ζωηρὰ καὶ ἀνεδέχθη οὗτος νὰ παρχωρήσῃ εἰς τοὺς Δανοὺς δικαίωματα τὰ ὁποῖα ὁ ναύαρχος Πάρκερ δὲν διεβίβασεν εἰς αὐτόν· συνωμολόγησαν ἀνακωχὴν ὅπλων, ἥτις δὲν ἦτο κυρίως εἰμὴ ἡ αὐτὴ κατὰστασις τῶν πραγμάτων. Οἱ Δανοὶ δὲν ἀπεχώρησαν παντάπασιν ἐκ τῆς ὁμοσπονδίας, ἀλλὰ πᾶσα ἐχθροπραξία διεκόπη μετὰ τούτων καὶ τῶν Ἀγγλῶν ἐπὶ δεκατέσσαρας

ἐβδομάδας, μετὰ τὸ ὁποῖον ἐμελλον νὰ εὐρεθῶσι πάλιν εἰς τὴν εὐρίσκοντο πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἀνακωχῆς τῶν ὅπλων γάσιν, ἥτις περιελάμβανε μόνον τὰς Δανικὰς νήσους, καὶ τὴν Ἰτλάνδην, ἐκτὸς τοῦ Χολστάιν, εἰς τρόπον ὥστε αἱ ἐχθροπραξίαι ἠδύναντο νὰ ἐξακολουθήσωσιν ἐπὶ τοῦ Ἑλδου, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὁ ποταμὸς οὗτος ἀπηγορεύετο εἰς τοὺς ἄγγλους, οἵτινες ὤφειλον ν' ἀπέχωσι μέχρι βολῆς τηλεβόλου παντὸς Δανικοῦ λιμένος, ἐξαιρουμένης τῆς βασιλικῆς διόδου, τὴν ὁποίαν εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ διέλθωσιν ἐλευθέρως, ὅπως μεταβῶσιν εἰς τὴν βαλτικὴν, ὅθεν ἀπηγορεύετο εἰς αὐτοὺς πᾶσα ὑποστήριξις ἐκ τῶν Δανικῶν χωρῶν καὶ δὲν ἐπετρέπετο νὰ προσορμισθῶσιν εἰς οὐδένα ἐκ τῶν λιμένων διὰ νὰ λάβωσι ζωοτροφίας.

Τοῦτο μόνον κατῴρθησεν ὁ Νέλσων νὰ ἐπιτύχῃ ἐκ μέρους τῶν Δανῶν, καὶ πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἡ νίκη του δὲν ἐπέτρεπεν εἰς αὐτὸν νὰ ἔχῃ μεγαλητέρας ἀπαιτήσεις· ἀλλ' ἐν ᾧ ἀνεχώρει ἐκ τῆς Κοπενάγης, ἀπαισία τις εἰδήσις διεδίδετο καὶ ὁ Βασιλόπαις, τὸν ὁποῖον ὑπεχρέωσε νὰ συνθηκολογήσῃ, κατῴρθησεν ν' ἀποκρύψῃ τὴν εἰδήσιν ταύτην εἰς τὸν Νέλσωνα. Ἐλέγετο τῷ ὄντι, ὅτι Παῦλος ὁ πρῶτος ἀπέθανεν αἰφνιδίως· ὁ δὲ Νέλσων ἀνεχώρησεν ἐκ Κοπενάγης χωρὶς νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ συμβάντος τούτου, τὸ ὁποῖον βεβαίως ἤθελεν ἐπαυξήσει τὰς ἀπαιτήσεις του· ἡ ἀνακωχὴ ὑπεγράφη καὶ παρὰ τοῦ ναυάρχου Πάρκερ· ὁ Πρίγκηψ τῆς Δανίας παρήγγειλεν ἀμέσως εἰς τοὺς Σουηδοὺς νὰ μὴν ἐκτεθῶσιν ἀνωφελῶς εἰς τὰς βολὰς τῶν ἄγγλων, κατὰ τῶν ὁποίων ἦτο ἀδύνατον ν' ἀντισταθῶσιν. Ἡ εἰδήσις αὕτη ἦτο πολλὰ ἀναγκαία, διότι μετὰ πολλὰς προσπάθειας ὁ Γουστάβος Ἀδόλφος κατῴρθησεν τέλος νὰ κινήσῃ τὸν στόλον του.

Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην καθ' ἣν παύει ἡ ἵπτασις καὶ ἄρχονται τὰ πρῶτα τῆς αὐτοκρατορίας ἔτη μέχρι τῆς ἐν Τιλσίτ συνθήκης, ἡ Δανιμαρκία ἐκλείπει ἐκ τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου περιορίζουσα τὰς προσπάθειάς αὐτῆς εἰς τὴν διατήρησιν τῆς οὐδετερότητος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ μεγάλου ἀγῶνος, ἐν ᾧ εὕρισκετο ἡ λοιπὴ Εὐρώπη. Ἐν τούτοις ἡ ἐπιρροὴ τοῦ Ναπολέοντος δὲν διέμεινεν ὀλοτελῶς ἀδρανὴς ἀπέναντι τῆς παιδαριώδους ἐπιμονῆς τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας. Ἢδη ἀπὸ τοῦ μηνὸς Μαΐου 1807 νέος πρεσβευτὴς γάλλος ὁ κύριος Διδελῶτ ἐστάλη εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Κοπενάγης, ἡ δὲ Ἀγγλία ἀνησυχούσα διὰ τὴν ἐπιρροήν, ἣν ἐδύνατο νὰ ἐξασκήσῃ τὸ ναυτι-

κόν της Δανίας, παρσκευάσε μετὰ μεγάλης ταχύτητος φοβερὰν θαλασσίαν δύναμιν, τῆς ὁποίας αἱ μοῖραι συνηνώθησαν εἰς τὸ Σούνδ' καὶ μετὰ ἀνωφελῇ πρόσκλησιν τὴν ὁποίαν ἀπεύθυνον οἱ Ἄγγλοι πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς Κοπενάγης, ὅπως ἐνδώσωσιν εἰς τὰς προτάσεις των, τῶν ὁποίων τὸ πνεῦμα ἦτο οὐδὲν ὀλιγώτερον ἢ ἡ ἀφόπλισις τῆς Σελανδίας, ἤρχισαν διὰ τῆς βίας νὰ ὑποχρεώσωσι τὸν βασιλόπαιδα, ὅπως ἐπιτύχωσιν ὅσων ἡ σταθερότης τοῦ ἡγεμόνος τούτου καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ αὐτοῦ Βερνστὸρφ δὲν ἐπέτρεπον νὰ ἐλπίσωσιν.

Τὴν δευτέραν Σεπτεμβρίου 1807 κατὰ τὴν ἐβδόμην καὶ ἡμίσειαν ἐσπερινὴν ὥραν οἱ Ἄγγλοι ἤρχισαν κατὰ τῆς Κοπενάγης τρομακτικώτατον σφαιροβολισμὸν διαρκέσαντα περίπου ἐξήκοντα ὥρας ἀδιαλείπτως.

Ὁ στρατηγὸς Πειῦμὰν ὁ διοικῶν τὴν πόλιν ἐδημοσίευσεν τὴν ἐξῆς προκήρυξιν·

« Κάτοικοι τῆς Κοπενάγης!

Τὰ μέσα τῆς ὑπερασπίσεως ἡμῶν εἰσι λίαν ἀνεπαρκῆ· δὲν ἐδυνήθημεν νὰ ἐμποδίσωμεν τὸν ἐχθρὸν τοῦ νὰ ἐγκατασταθῇ τόσον πλησίον εἰς τὰ φρούριά μας, ὥστε δύναται νὰ πυρπολήσῃ τὸν στόλον μας διευνύων τὸ πῦρ ἐκ διαφόρων μερῶν συνάμα, χωρὶς νὰ δυνηθῶμεν ν' ἀναστειλώμεν τὴν σφοδρότητα τῶν προσβολῶν του καὶ πάντα προσέτι τὰ μέσα τὰ ὁποῖα εἰχομεν πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ πυροβολισμοῦ κατεστράφησαν εἴτε ὑπὸ τοῦ ἐχθρικοῦ πυροβολικοῦ εἴτε διὰ τῆς ἀδιαλείπτου χρήσεως αὐτῶν. Εἶμαι πεπεισμένος καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ ὅτι αἱ παραλυθεῖσαι ἡμῶν δυνάμεις εἰς τὴν παροῦσαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν δὲν δύνανται νὰ ἐμποδίσωσι τὸν ἐχθρὸν τοῦ νὰ κυριεύσῃ ἐξ ἐφόδου τὴν πόλιν καὶ ἐπομένως τοὺς δύο ναυστάθμους καὶ τὸν στόλον. Ὅθεν ἵνα μὴ χύσωμεν ἀνωφελῶς τὸ πολύτιμον αἷμα τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν καὶ ἵνα προλάβωμεν τὰς ἀκατχογιόστους συνεπειὰς ἀλώσεως ἐξ ἐφόδου, εὐρισκόμεθα εἰς τὴν λυπηρὰν ἀνάγκην νὰ συνθηκολογήσωμεν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς, παραδίδοντες τὸν στόλον καὶ παραχωροῦντες τὴν κατοχὴν τῆς ἀκροπόλεως Φριδερικσχάβεν καθὼς καὶ τοὺς δύο ναυστάθμους καθ' ὅλον τὸν ἀναγκαῖον καιρὸν ἵνα ὁδηγήσῃ τὸν στόλον εἰς τὸν λιμένα, ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅτι θέλουν μᾶς ἀποδώσει ἐντὸς ἐξ ἑβδομάδων τὰ μέρη ταῦτα τῶν ὁποίων λαμβάνουσι κατοχὴν, ὅτι ἡ Σηλανδία θέλει κενωθῇ καὶ ὅλα τὰ δημόσια καὶ ιδιωτικὰ κτήματα τόσον τὰ ἐν τῇ πόλει καθὼς καὶ τὰ ἐν

τῇ νήσῳ θέλουσι διατηρηθῇ ἀβλαβῆ.

Διακοινῶν ὑμῖν τὴν συνθήκην ταύτην ὀφείλω νὰ ὑπομνήσω ὅτι πρῶτον ὑμῶν καθήκον ὡς πολιτῶν εἶναι τὸ νὰ μὴ πράξῃτε τι δυνάμενον νὰ διαταράξῃ τὴν ἡσυχίαν καὶ τάξιν, δι' ὧν ἐξασφαλίζονται ἡ περιουσία καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν· ὅτι πᾶσα παράβασις ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο εἶναι ἔγκλημα τοῦ ὁποίου αἱ συνέπειαι ἀποβαίνουσιν ὀλέθριαι.

Ἐκ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγείου τῆς Κοπενάγης, τὴν 7 Σεπτεμβρίου 1807.

Ἡ ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΠΡΕΒΩ.

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΩΝ ΑΝΘΩΠΩΛΩΝ.

Ἡ κυρία Πρεβὼ εἶναι ἱστορικὸν πρόσωπον διὰ τῆς ἐρασμιότητος καὶ τῶν μυστηριωδῶν σχέσεων τῆς ὑπῆρξεν ἡ φίλη ὅλων σχεδὸν τῶν διασημοτέρων ἀνδρῶν τοῦ καιροῦ ἐκείνου. Τὰ ἄνθη αὐτῆς δὲν ἦσαν ἀπλῶς προωρισμένα διὰ τὰς καλλονὰς τοῦ θεάτρου.

Ὅτε ἐσχετίσθημεν μετ' αὐτῆς, ἦτο πλέον ἐν τῇ παρακμῇ, αἱ τρίχες τῆς πρὸ πολλοῦ εἶχον λευκανθῇ, καὶ ὅμως δι' αὐτὸ δὲν ἦτο ὀλιγώτερον ἀξίεραστος. Ἐκάστη ἡλικία ἔχει θέλγητρα ἰδιάζοντα· δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ζῇ τις ἐν μέσῳ ἀνθέων, εἰς τὴν μυροβόλον ἀτμοσφαῖράν των, καὶ ὁ χαρακτήρ καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ νὰ μὴ λάβωσι τὰς ιδιότητάς των, καθὼς ὁ συναναστρεφόμενος ἀνθρώπους καλῶς ἀνατεθραμμένους ἀποκτᾷ τὸ πλεονέκτημα τῆς εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς. Τούτου ἀπόδειξιν ἐντελῇ παρέχει ἡ κυρία Πρεβὼ.

Τὸ κατὰστάμηά της, στενὸν λίαν καὶ σκοτεινόν, κείμενον εἰς τὴν ἄκρην μιᾶς τῶν στοῶν τῶν ἀνακτόρων, ἀπετέλει γωνίαν μετ' ὀφειλόμενον διὰδρομον, καταλήγοντα εἰς τὴν ὁδὸν Ῥισχελιέ, καὶ τὸν ὁποῖον πᾶς θιασώτης τῶν γραμμάτων οὐχὶ ἄπαξ ἐν τῇ νεότητί του διῆλθε διὰ νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὸ Γαλλικὸν θέατρον ἐν ἡμέραις τελείᾳς φιλολογικῆς.

Τὸ εὐθετον τοῦ μικροῦ αὐτοῦ καταστήματος καὶ ἡ ἀμπαράμιλλος ἱκανότης τῆς ἀνθοπώλιδος συνετέλεσαν τὰ μέγιστα εἰς τὴν πρόοδόν του. Ἐσχημάτιζεν ὡς εἴπομεν τὴν γωνίαν τῆς στοᾶς εἰς τὴν ὁποίαν ἐξεῖχεν ἡ οἰκία τοῦ Μολιέρου. Εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν εὐρίσκετο μικρὸν τι παραπύλιον, χρησιμεῖον ὡς ἰδιαίτερα εἰσοδος εἰς τὰς κυ-